

Vánoční tvoření a
pečení

Kreativní psaní a
komiksy

Hnízdopis

Reportáž ze soutěže z
Brna

Byli u nás čerti

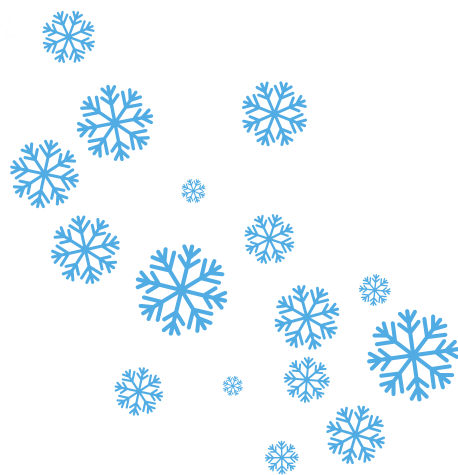
Obsah zimního čísla

- strana 3 - Střípky z podzimu - Volby na Slovenku
- strana 5 - recenze na seriál Loki Season 2
- strana 6 - Reportáž ze soutěže školních časopisů z Brna
- strana 8 - Příběhy z kreativního psaní
- strana 12 - Komiksy od Vašíka
- strana 15 - Atmosféra Vánoc - tvoření a recepty
- strana 19 - Byli u nás čerti
- strana 20 - Přání k Vánocům a PF 2024

Členové redakční rady

- šéfredaktor - Jasen Oceánský
- zástupkyně šéfredaktora - Anna Dětská
- redaktori - Viktorie Svobodová, Jakub Ryška, Viktorie Tea Odstrčilová, Jasmína Czerná, Natálie Sluková
- koordinátor - Zuzana Oceánská
- další přispěvatelé - Alžběta Šalamounová, Adam Šalamoun, Vašek R. Rýpar

Střípky z podzimu...

Volby na Slovensku

Na Slovensku se 30. Září odehrály čtvrté předčasné volby. Kdo volby vyhrál? A stane se Slovensko novou diktaturou?

Abychom výsledky voleb pochopili musíme se podívat do historie.

Robert Fico je politik, který je poslancem už od roku 1992. Za tu dobu se mu podařilo být čtyřikrát premiérem a ukradnout **6 977 207 234 EUR!** (Pro srovnání nejvyšší odhady, kolik toho ukradnul Babiš nedosahují, ani miliardy eur.) Ficův bod zlomu přišel v roce 2018.

Ten rok Marián Kočner objednal **vraždu** na novináře Kuciaka, který dělal článek o vlivu Italské mafie na Slovensku. Fico přes své kontakty pozastavil trestné stíhání Kočnera a propustil ho z basy. Po tomto incidentu se po celém Slovensku rozjeli demonstrace proti Ficovy a ten musel z pozice premiéra odstoupit. Nahradil ho Petr Pellegrini.

V roce 2020 se konaly volby, které se Ficovy nepodařily vyhrát. Slovinci si zvolili změnu. Igora Matoviče. Tato změna se rozhodně nepovedla.

Kauza, kterou vám demonstruju jeho neschopnost, je kauza s vakcínou sputnik.

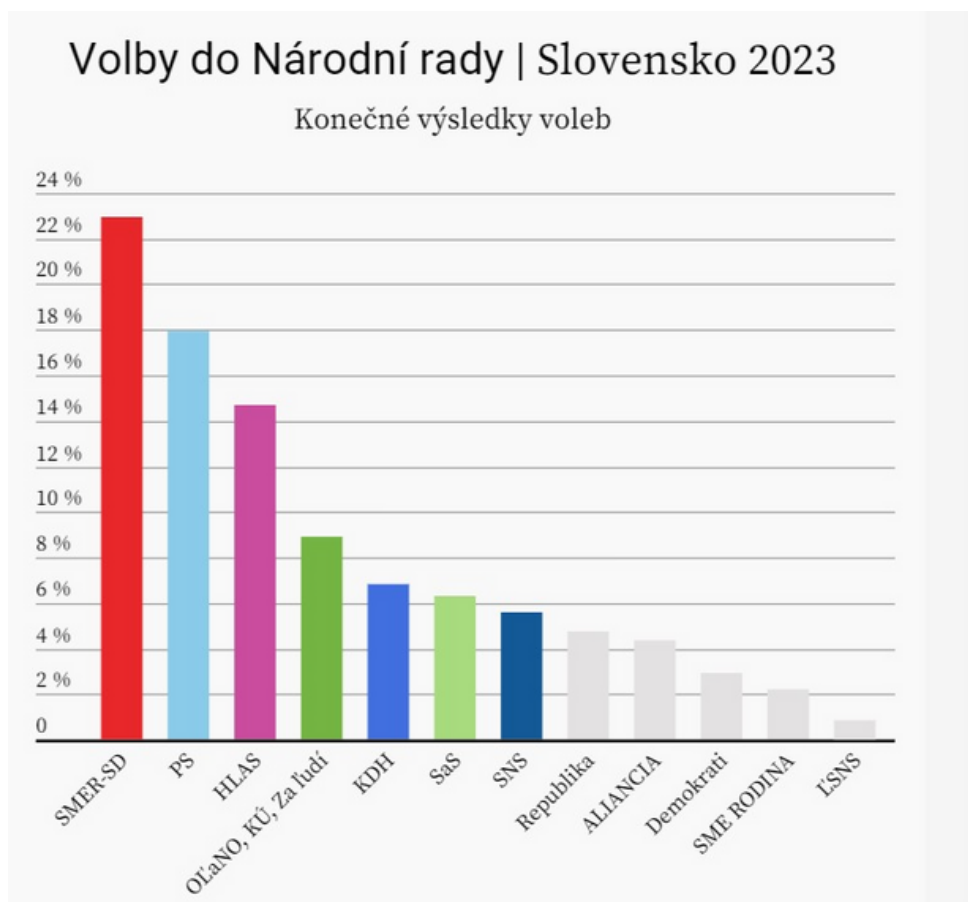
Vše začalo tím, že obvinil svého koaličního partnera (Sulíka), že: "Mrzí ma, že máme za idiota ministra hoporárstva, ktorý není schopný nakupit testy, abychom si zachránili životy." (Citace) Když se teda v koalici rozhádali, tak se rozhodnul vzít věci do vlastních rukou. Bez souhlasu NIKOHO z koalice nakoupil 2 000 000 vakcín Sputnik, které museli kvůli vedlejším účinkům vyhodit. Po tomhle incidentu odstoupil z postu premiéra a nahradil ho Eduard Heger. Jeho vládu nejlépe vystihují tahle slova: "Eduardovi Hegerovi se rozpadla většinová vláda, rozpadla se mu menšinová vláda, a nakonec se mu rozpadla i vláda v demisi." Sulík se rozhodnul, že vystoupí z koalice. A od února měli úřednickou vládu. (Bez podpory sněmovny.) Tak a takhle se stalo, že 30. Září byly předčasné volby.

Peter Pellegriny se rozhádal s Ficem a šel do voleb za vlastní stranu Hlas.

Z voleb vznikly dvě možnosti koalice: Smer (Fico), HLAS (Pellegriny), SNS (Nacionalistická, proruská, a strana xenofobní proti Maďarům, a Homofobní proti homosexuálům.) Poznámka: Ze stran, které se dostaly do sněmovny jsou Homofobní všechny až na SaS se Sulíkem a Progresivne Slovensko.

Volby dopadly takhle:

Druhá koalice: (Progressivne Slovensko (Liberální, levicová strana), Hlas (Konzervativní, levicová strana), SaS (Pravicová, liberální strana) KDH, (konzervativní, pravicová strana.) Možná už chápete proč se druhé možnosti říká miš-maš. Hlas s Pellegrinim se mohl rozhodnout do jaké z těchto dvou koalicí půjde. I když dva měsíce před volbami říkal, že "Rozhodně nepůjde s Ficem." Tak druhá koalice by se do měsíce rozpadla, takže vládu utvořil Smer, HLAS, SNS.

Co to znamená? No, Fico vyhrál na hesle: "Zastavíme dodávky zbraní na Ukrajinu." Takže Ukrajině ze slovenského rozpočtu nepůjde ani náboj. Ale, dva týdny mu stačili, aby v Evropské unii podepsal zvýšení dodávek zbraní, takže asi fajn. Náměstek ministryně kultury za SNS navrhnul, že by měl být Ježíš jmenován králem Slovenska... Návrh naštěstí nebyl přijat. Avšak nejbliž k diktatuře je Ficův plán přestat čtyři největší svobodná média pouštět na tiskové konference a pouštět tam jenom ty, které se mu líbí. Média jsou pojistka demokracie a Fico je chce dost omezovat, což rozhodně nevěstí nic dobrého, ale Fico už vládnul třikrát a Slovensko furt existuje, takže pravděpodobně nezkrachuje, ani v nejbližších čtyřech letech

Jasi O.

Loki: Season 2

Druhá část oblíbeného seriálu konečně vyšla!
Od chvíle, co jsem dokoukal první sérii jsem se těšil na druhou.

Ted' jsem se po dvou letech dočkal.

Nová série má šest dílů, každý o délce zhruba 45 minut. To je sice stejně, jako u první série, ale druhá má mnohem lepší obsah. První tři díly byly sice trochu slabší, ale potom se děj pořádně rozjel. Odehrálo se spousta dějových zvrátů, nejpřekvapivější byl na konci posledního dílu, ale nebudu spoilerovat. Nejvíce mě však bavilo skvěle provedené cestování časem. Za mě snad nejlepší cestování časem, co jsem kdy viděl. Dalším velkým plusem je grafika a efekty. O Marvel studiu se ví, že každý jejich film či seriál má výbornou grafiku. Loki S2 má však grafiku ještě lepší, než předchozí projekty. Každá jedna scéna vypadá skvěle.

Hodnocení

Velmi dobré pokračování seriálu, dobrý děj, výborná grafika a efekty. Druhé sérii Lokiho nemám co vytknout, a proto jí uděluji pět hvězdiček z pěti.

Kuba R.

Celostátní kolo

Školní časopis roku 2023 *zuzka 0.*

Bylo chladné listopadové ráno pátek 24.11.2023 a naše školní redakce vyrazila směr Brno. Jelo nás celkem 5 v autě a v Brně se k nám připojila ještě Madlenka.

Celý tento výlet nám byl umožněn proto, že jsme v krajském kole soutěže školních časopisů skončili na druhém místě v ceně školních redakcí. Moc jsme se těšili, že zažijeme atmosféru FSS Masarykovy univerzity, podíváme se na nabídnuté workshopy, které byly v rámci Mediálního dne, a pak si užijeme vánoční Brno.

V Brně jsme hladce zaparkovali na rozlehlém parkovišti ve Vaňkovce a hned se přidali k Madlence, která už tam na nás čekala. Tramvají (šalinou, jak říkají Frňáci) jsme se přesunuli pár zastávek od hlavního nádraží přímo před Fakultu sociálních studií. Tam nás již očekávali na recepci a jelikož tam bylo velmi živo, tak jsme co nejdříve zamířili na prohlídku vyvěšených časopisů. Bylo jich tam skutečně mnoho, inu, z celé republiky. Náš vysel hned na začátku, a byli jsme rádi, že jsme ho vůbec našli. Jelikož bylo naším úkolem hlasovat pro jeden časopis za základní školy a pro jeden za střední školy, tak jsme se na to hned vrhli, jelikož nás za pár minut čekaly workshopy. Bylo tedy těžké vybírat, konkurence byla značná a ostřílená (některé časopisy se vydávaly už i 30 let). Po odhlasování jsme se rozdělili - Madlenka šla na workshop o Kyberšikaně, Anička s Viky na to, jak se dělá televize Děčko a my s klukama zamířili na politicky zaměřený workshop od Radka Bartoníčka z Aktuálně.cz. Jsem moc ráda, že jsme si vybrali právě toto stanoviště, jelikož pan Bartoníček byl velmi sdílný, nadšený a upřímně vyprávěl, jak již přes 20 let dělá novinářinu. Hodně se ptal a vyzýval k aktivní diskusi. Jelikož to byl workshop pro středoškoláky, tak kluci tam byli zjevně nejmladší. A středoškoláci se velmi aktivně zapojovali, hlásili, diskutovali, navrhovali, rozporovali. Byl to velmi osvěžující zážitek. Mě velmi zaujal přístup pana Bartoníčka, jehož parketou je chodit mezi lidmi (třeba na demonstrace) a tam se přímo ptát na jejich názory. Velmi odvážné...ukázal nám též video, kdy byl odmítnut. Ale tím se nesmí nechat novinář zvykat.

Po hodinovém setkání s jedním novinářem jsme hned zamířili na besedu s Jindřichem Šídlm, který je zejména politickým satirikem. I to bylo zajímavé, i když o poznání méně interaktivní, ale historky pana Šídla se známými politiky stály za to. No, a tím jsme ukončili naše vzdělávací aktivity. Děvčata z TV Děčko až tak nadšená nebyla, očekávaly jsme více praktický workshop, ale i přesto si něco odnesla. Ještě jsme to vzali skokem před besedu v aule Jak se dělá prezident?, ale jelikož čas tlačil, tak jsme tam strávili jen pár minut a zamířili na vyhlašování cen školních časopisů. Vyhlašování bylo svižné a rychlé, ani jsme nestíhali tleskat. Jsem ráda, že jsme si odvezli diplom za Cenu poroty, i když redakce to zrovna nepovažuje za úspěch. Já ano, a alespoň máme pro co žít. Třeba budeme příště na pomyslné bedně:)

Závěrem jen dodám, že mnozí hodnotili tu neformální část, kdy jsme se procházeli vánočním Brnem, zašli do cukrárny Bez cukru, nakupovali na vánočních trzích, vyšli na Petrov a i jednu jeho věž, viděli rozsvěcení stromečku na náměstí Svobody, za tu zajímavější část. A sama uznávám, že atmosféra byla velmi hezká a radostná. Tak se snad i další naši z redakční rady podívají příští rok do Brna. Ale to záleží zejména na nich.

Kreativní psaní

Jak vznikly následující příběhy?

V polovině listopadu, přesně 13.-15.11.2023, se nám sešly ve škole dvě mimořádné akce. Za prvé jsme celoškolně vzpomínali Boj studentů za svobodu a demokracii, vyvěsili jsme vlajku, nazdobili se trikolorami a povídali si o dění kolem 17. listopadu před 24 lety. I po té době, to má svou sílu a je to část naší historie, na kterou můžeme být hrdí.

Druhou událostí byla přítomnost spisovatele Michala Čagánka, který k nám přijel až z Křivoklátska. Michal přivezl nejen své knihy, ze kterých četl úryvky, ale také kytaru a tak školou zněly jeho autorské písně. Postupně se věnoval všem věkovým kategoriím dětí - začal ve školce, přešel na druhý stupeň a pak se vrátil k stupni prvnímu. Jeho přínosem byla dílnička Kreativního psaní. Bylo až dojemné, jak se každý chopil papíru a propisky a zaplňoval řádky svými příběhy. Ještě i několik dní poté jsem půjčovala dětem z prvního stupně sešívačku a čisté papíry, jelikož jejich potřeba tvořit další a další příběhy a "vydávat" své knihy, byla značná.

Aby jste i vy, naši čtenáři, mohli ochutnat z této spontánní tvorby, tak níže publikujeme tři příběhy vzniklé při kreativním psaní.

Z prvního stupně je to příběh od Alžběty Šalamounové - Kocourek slečny Klérové a ze stupně druhého od Adama Šalamouna - Motorka a od Jasena Oceánského, též na téma motorky i s krátkým intermezem.

Motorka

300 km/h, bliklo mi na obrazovce, od které jsem byl asi jenom 5cm. Adrenalin mi proudil v žilách, třásly se mi z něj nohy a potily ruce. Adrenalin je jediný hormon, ve kterém se vyžívám. Auto se vedle mě mihlo jako blesk, jako pták, kterého mívá letadlo při své maximální rychlosti. Ten pocit, kdy stačí tak málo, najet na hrbol nebo jen trhnout omylem řídítka, a byl by všemu konec. Minul jsem druhé auto. Začínalo pršet, ale to jsem skoro vůbec nevnímal. Zařadil jsem vyšší rychlost a trhnul jsem řídítka. Motorka zařvala a postavila se na zadní. Tělo mi zalil pocit svobody. Vlastě to bylo něco, jako bych létal. 380 km/h. Srdce mi tlouklo, jako by mi chtělo do žeber vyrazit díru. Motorka pořád zrychlovala. Adrenalin. Adrenalin je jediný pocit, který ve mně dokáže vzbudit něco takového. 400 km/h. Ani láska ve mně nedokáže vzbudit nic podobného. 410 km/h. Zatlačil jsem na řídítka a ty lehce dopadly na asfalt upalující směrem za mě. Zrychlil jsem. 450km/h. Takhle rychle jsem ještě nikdy nejel. 460km/h. Pro tohle jsem se narodil, to je ten pocit, díky kterému žiju. 470 km/h. "Svist", další auto kolem mě prolétlo a zmizelo za mnou. Lilo jako z konve. 480 km/h. Svět kolem se rozmazal, byl jenom šmouha, jako by to byl jen nepodstatný detail toho všeho. 490 km/h. Tentokrát jsem projel mezi dvěma auty, stačil by centimetr a je po mě. Adrenalin. Adrenalin je pocit, díky kterému se cítím živý. Nevnímal jsem nic jiného než běsnící motorku pode mnou a rozmazanou šmouhu místo silnice. Motorka je místo, kde můžu být sám sebou, kde se stávám sám sebou. Motorka je místo, pro které žiju. 500 km/h. Dosáhl jsem maximální rychlosti. V tu chvíli jsem uslyšel šmiknutí a ucítil, jak mi ujelo zadní kolo na mokré silnici. A pak jsem padal. Náraz byl hrozivý. Motorka někam zmizela. Přišel další náraz. Asi jsem si zlomil žebra. Při dalším nárazu mi došlo, že přitom dalším si asi zlomím páteř. Stálo mi to za to? Ano, tohle byl můj smysl života. Usmál jsem se pod helmou a při posledním nárazu jsem si zlomil vaz.

Adam Š.

Kocourek slečny Klénové

"Papá zlato," řeknu, když odcházím do práce, "ahoj, uvidíme se po práci." Odejdu z bytu, sjedu výtahem a jdu na tramvaj. Dojel jsem na Václavské náměstí a odtud jdu pěšky do mojí ordinace. Jsem zvěrolékař (veterinář) a teď zdravím svou sestřičku. Ale to už zvoní telefon a já ho jdu zvednout. "Veterinární klinika, prosím," řeknu, ale nestihnu to dopovědět, z telefonu se ozve zoufalý ženský hlas: "Pane doktore, můj kocourek je nějaký divný. Potřebuju ho zkontrolovat!" "Dobrá..," odpovím, "přijďte v...." " Přijedu hned!" řekl zoufalý ženský hlas slečny Klérové a pak to típla. Udělal jsem si čaj a pak jsem napsal zprávu klientce paní Suchánkové: Dobrý den, paní Suchánková, je mi líto, ale bohužel dnes nemůžu vaši březí fenu přijmout. Přijďte zítra ráno v 6:30. Děkuji za pochopení.

Dopsal jsem zprávu, dopil čaj a řekl jsem své sestřičce, ať mi zavolá slečnu Klérovou z čekárny. Slečna Klérová se přihnala jako velká voda. "Dobrý den sleč....", a už mě slečna Klérová přerušila: "Dobrý den, pane doktore, tak tady ho máte!", ukázala mi kocourka a já jsem zbledl... S tím zvířetem opravdu není něco v pořádku. Kocourek ležel a ztěžka dýchal. Zakroutil jsem hlavou a řekl: "Uděláme kocourkovi rentgen." Poté jsem ho položil na rentgenovou desku, poslal jsem slečnu Klérovou do čekárny a pak jsem kocourka, který se ani moc nebránil, zrentgenoval. Přišla slečna Klérová a já jsem jí řekl tu nemilou zprávu: "Váš kocourek snědl kovovou matičku, budeme ji muset vyoperovat." Slečna Klérová odešla do čekárny s pláčem, ale to už jsem kocourka vezl na vozíku na operační sál. Dal jsem si gumové rukavice a píchl jsem zoufalému kocourkovi uspávací injekci. Počkali jsme asi 30 minut a kocour byl v limbu. Šli jsme na věc, která nebyla nikomu příjemná - 47 minut jsem se nimral v jeho žaludku, abych vyndal tu matičku. Ale nakonec jsem ji našel. Po dalších 15 minutách přišla sestřička do čekárny pro slečnu Klérovou, aby nastěhovala svého ještě spícího kocourka do přepravky. "Váš kocour bude v pořádku, ale bude mít omezenou možnost pohybu," řeknu zatímco píšu slečně Klérové zprávu, kdy mají přijít na kontrolu. "Děkujeme, pane doktore," řekne slečna Klérová a odejde. Skončil můj pracovní den. Moje sestřička už odešla a já už jenom zamknu ordinaci a jdu zase na tramvaj. Dojedu na Žižkov a domů jdu pěšky. Vyjedu výtahem nahoru, odemknu byt a říkám: "Ahoj, jsem doma."

Bětko Š.

Jasen Oceánský

Ve škole jsme měli známého spisovatele Michala Čagánka. Součástí byl kurz kreativního psaní. Můžu se s vámi podělit o můj výtvar, který jsem dělal asi dvacet minut. První minutu jsem se díval z okna a přemýšlel, o čem budu psát. Potom jsem si všimnul, že Adam vedle mě už píše. Bez toho, abych přečetl jediné slovo z jeho textu, tak jsem věděl, že píše něco o motorce. Tak jsem se trochu inspiroval, no...

Už jsem tady zase. Znova. Já si ale nemohl pomoci. Když vidím motorku, přestanu se ovládat. Je to tak snadné. Vytáhnu páčidlo, spojím dráty. Táta by na mě byl hrdý. To po něm mám všechny ty dovednosti. Kdyby se nezabil na motorce, možná bych s ním založil firmu. Ale ne. On si prostě musel myslet, že to na tu červenou stihne. Živě si to vybavuju, i když jsem u toho nebyl. Reportáž z novin bohatě postačila. Auto do něj nabouralo z boku a on si rozbil hlavu o semafor. Nejhorší však je, že policie motorku zabavila. Byla koupena na splátky. Ted' sedím tady. Ředitel se mě ptá: „Proč jsi to udělal?“ A já mu nedokážu odpovědět. Nevím, proč jsem to udělal. „Vždyť na motorce zemřel tvůj otec, tak proč? Prostě proč?“ Nevím. Nemám tušení. „Vždyť jsi tak geniální a slušný student. O naši škole se píše v dobrém. Víím, že doma dokážeš sestavit autíčko na dálkové ovládání, nechci tě vyhodit.“ Ale co, mám skvělý prospěch, což je mi ted' k ničemu, stejně mě policie zadrží až třikrát do roka. A já tak nesnáším pocit, když jízda na motorce skončí. To jen slyším, „Jménem zákona stůjte!“ Ale život je mi dost drahý na to, abych zastavil. Ale potom si uvědomím, co jsem udělal. Nic méně, ani na otázku policisty, „Proč?“, neumím odpovědět. „Nevím.“ Dodám upřímně.

Jasi O.

Komiks od Vašíka

Koncem listopadu za námi přišel táta od Filípka a Zoe, Florián Guivarch, jehož profesí je, zjednodušeně řečeno, tvoření kreslených předloh pro animované filmy. Nabídl nám na druhém stupni dvouhodinovku v angličtině s tvořením komiksů, a na prvním stupni totéž, s překladatelkou Alenou. Zde můžete vidět výtvořky Vašíka Rýpara ze 3. třídy, které vznikly během tohoto workshopu.

Komiks č. 1

Komiks č. 2

Váček R.R.

Atmosféra Vánoce

Vánoční tvoření

Ukážu Vám, jak si vytvořit vánoční svícen, který určitě zvládnete i Vy!
Poslouží Vám jako skvělý ručně vyráběný dárek, nebo jak zpříjemnění dlouhých zimních večerů.

Budete potřebovat:

- • Skleničku
- • Krajku
- • Skořici/badyán
- • Větvičku zeleného jehličí
- • Tavnou pistoli
- • Svíčku

1. Kolem celé skleničky obmotáme libovolnou krajku, kterou přilepíme tavnou pistolí.

2. Jako první vrstvu přilepíme jehličí, následně pak skořici, badyán nebo jakékoliv koření.

Přeji Vám krásné, veselé, tvořivé a naplno prožité Vánoce!

Anička D.

Homemade dárek

Měsíčková mast

Ingredience:

- měsíček lékařský - 2 hrsti
- sádlo (nesolené), nebo vazelínu – 300g
- včelí vosk (pokud nemáte, nemusí být)
- kelímek na mastičku

1. Vše dáme do hrnce a pomalu zahříváme na mírném ohni. Směs nesmí bublat, jen prohříváme cca 30minut..

2. Poté vypneme a necháme odležet do druhého dne.
- Druhý den postup opakujeme.

3. Třetí den přepasírujeme a naplníme hmotou připravené kelímky.

Měsíčková mast je výborná na drobná poranění kůže, suché ruce a celkové zklínění pokožky.

Natalka S.

Recept na Skořicové stromečky

Ingredience :

- 1 plát listového těsta
- 50 g rozpuštěného másla
- 4 lžíce třtinového cukru
- 3 lžičky skořice
- špejle
- pečící papír

Plát listového těsta rozkrojte na 2 poloviny. Jednu polovinu plátu poteřete směsí másla, cukru a skořice.

Následně přikryjte druhou polovinou. Poté rozkrojte potřené a přikryté pláty na stejně velké pruhy

Jednotlivé pruhy nepíchejte na samostatnou špejli do tvaru stromečku.

Hotové stromečky můžete ozdobit podle libosti.

Stromečky pokládejte na plech vyložený pečícím papírem, pokud nemáte pečící papír tak potřete plech máslem jako já. Potřete je vajíčkem, aby měly krásnou barvu. Pečte v předehřáté troubě 12-15 minut při 200 °C.

Viky S.

Recept na burizony v karamelu

Ingredience:

- třtinový cukr 250 g
- kondenzované mléko (Salko)
- máslo 250 g, nejlépe v pokojové teplotě
- burizony - 1 sáček 160 g
- papírové košíčky

1. Jako první nasypeme cukr do prostorného hrnce, mícháme dokud se nerozpustí (pokud tam jsou hrudky, nevadí, ony se postupně rozpustí). Mezitím dáme Salko do nádoby s vodou a necháme rozehtřívát, aby bylo Salko teplé.

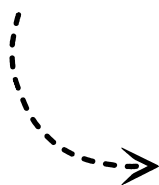
2. Až je cukr rozpuštěný, přidáme postupně máslo a Salko. Mícháme dokud nám nevznikne krém.

3. Poté přidáme burizony, smícháme je s krémem a necháme tak 30 minut vychladnout.

4. Burizonovo-karamelové těsto potom můžeme nabrat lžící a tvarovat je do kuliček, které dáme do papírových košíčků.

A nyní máte hotovo!
Jestli vám těsto zbyde jako mě, můžete ho dojíst:)

Dobrou chuť!

Jasmi CZ.

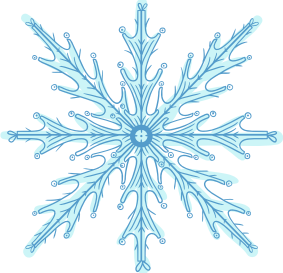
Byli u nás čerti

Že začátkem prosince chodívá Mikuláš s čerty a anděly, to všichni víme. Ale novinkou bylo, že nás poprvé tato partička navštívila i v Hnízdě. A byli to odborníci na naši školu na slovo vzatí, inu, posuďte sami.

*Přejeme šťastné a tvořivé
Vánoce a mnoho zdaru v
novém roce 2024!*

*...a děkujeme, že hnízdíte s
námi.*

Všichni z Hnízda!